

POKLADY REGIONU

VOJENSKÝ HISTORIK EDUARD WAGNER

Eduard Wagner byl prostřední ze tří synů Oktaviána Wagnera, významného pedagoga a prvního ředitele berounského gymnázia, a Emilie Aloisie rozené Krütznerové. Narodil se 27. května 1905 v Praze na Smíchově. Hned po maturitě nastoupil na vojenskou akademii v Hranicích a v armádě postupně dosáhl hodnosti plukovníka. Jeho bohatou vojenskou kariéru mapuje několik odborných článků. My se zaměříme na jeho další činnost, hlavně výtvarnou a publikační. Díky svému nadání a píli se totiž dokázal prosadit nejen na poli vojenství.

Eduard Wagner

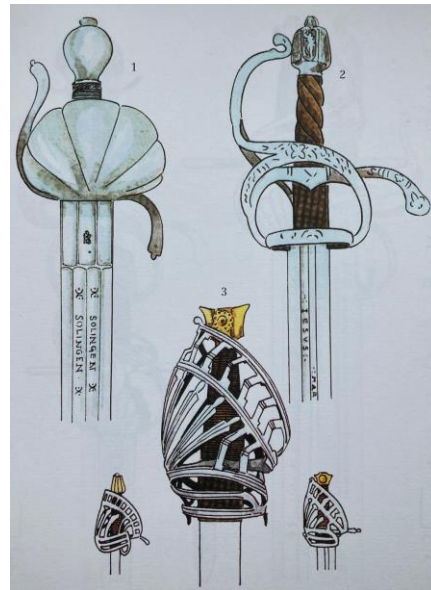
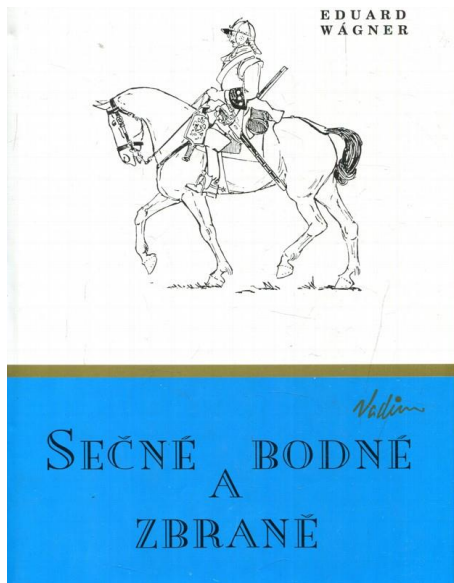
Od dětství se u něj projevovalo výtvarné nadání. Studovat výtvarné umění si však nemohl dovolit. A tak si vybral stejnou školu jako jeho starší bratr Otto, pozdější československý důstojník (o něm si povíme příště). Kreslit však nikdy nepřestal a jako samouk se vypracoval až k ilustrování svých, ale i jiných knih o zbraních či válečnictví.

Vedle výtvarného umění bylo jeho další velkou láskou husitství, o kterém vytvořil rozsáhlé, avšak dosud nepublikované dílo *Zrnka husitského válečnictví* (jen na pokračování ve Zpravodaji pražského Klubu vojenské historie). Další monumentální práce plná Wagnerových ilustrací *Kroje, zbroj a zbraně doby předhusitské a husitské* vyšla v roce 1956 s cílem poskytnout všem zájemcům o středověké válečnictví podrobnou informaci o artefaktech té doby. Kniha *Jak válčili husité* (1946) obsahuje původní a dodnes nepřekonané řešení manévru vozového šiku a dalších taktických principů husitského boje. Své vědomosti

využil také v 50. letech jako poradce při natáčení husitské trilogie Otakara Vávry (filmy Jan Hus, Jan Žižka, Jan Roháč). Díky jeho vysokým nárokům a umělecké poctivosti jsou tyto filmy po stránce historické věrnosti kostýmů, zbraní a manévřů neuvěřitelně přesné.

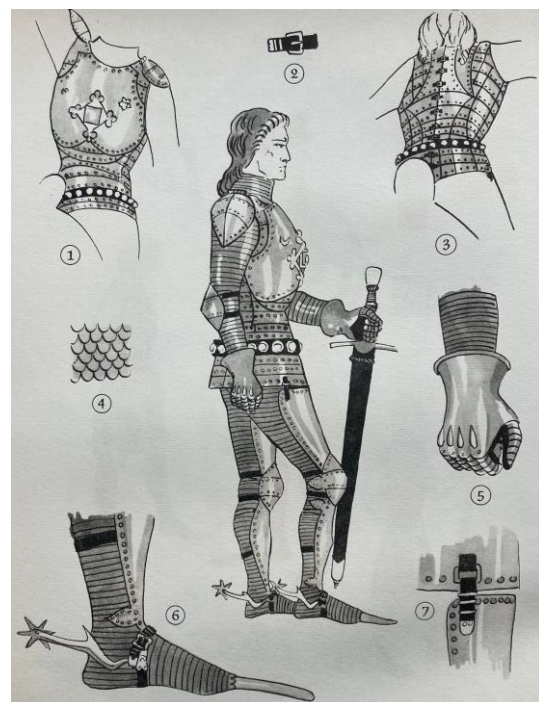
Z jeho publikační činnosti stojí za zmínku ještě dvě rozsáhlá díla, která u nás vyšla až po autorově smrti. *Sečné a bodné zbraně* se dočkaly největšího počtu vydání v několika jazycích a dodnes jsou ceněnou příručkou historiků, muzejníků, sběratelů i historických šermířů.

Třicetiletá válka představuje rozsáhlou práci o válečnictví 17. století. Na knize začal pracovat až v pokročilém věku a materiál na ni sbíral 10 let.

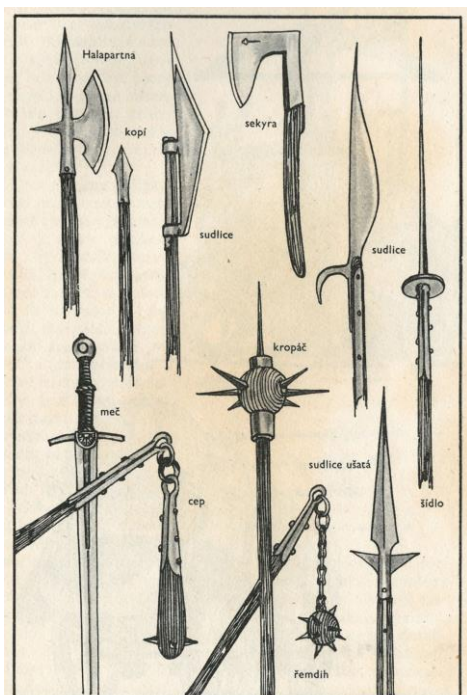
Sečné a bodné zbraně – obálka a jedna z množství ilustrací

V říjnu roku 1945 byl na vlastní žádost přidělen do Vojenského historického ústavu s určením pro Vojenské muzeum, kde pracoval na vybudování husitského oddělení, na vědeckém zpracování sbírky chladných zbraní a jako přednosta modelárny. Podílel se také na výstavách a muzejních expozicích v mnoha institucích (např. Vojenské historické muzeum v Praze, Národní muzeum v Praze, Muzeum v Horšovském Týně, Okresní vlastivědné muzeum ve Strakonících atd.).

Kroje, zbroj a zbraně doby předhusitské a husitské

Jeho další vášní byl šerm. Šermovat se učil již na vojenské akademii a později se stal duchovním otcem českého historického šermu. V roce 1959 se stal členem Českého šermířského klubu Riegel, kde z jeho iniciativy vznikla první skupina historického šermu Mušketýři & Bandité. Jejich první vystoupení v roce 1960 se konalo na nádvoří Vojenského historického muzea, kde se tísnilo na 800 diváků.

Ilustrace z knihy Husitské vojenství (Durdík, 1954)

Eduard Wagner patřil k posledním vojenským historikům, kteří mohli spojit teoretické znalosti historika s praktickou zkušeností vojáka z profese. Během své vojenské kariéry si prošel různými útvary a po celou dobu profesionální dráhy si doplňoval vzdělání.

Zemřel 27. ledna 1984 v Praze v nemocnici Na Františku.

